

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA

Redactor:
Pr. Demian Tudor

CONSTATĂRI CATEHETICE

Suntem la sfârșit de an școlar. Din tractele protopopești ne sosesc rapoartele statistice culesse la examenele de Religie. Până în prezent am cercetat datele intrate din trei protopopiate, fiecare conținând câte-o constatare. Aceste trei constatări le cuprind în acest scurt articol cu credința de a face un serviciu folositor catehizației și promovării educației religioase între elevii școlaelor primare.

Intr'un tract protopopesesc cu enorii sărace fără sesiuni parohiale, unde preotul-catehet luptă cu mari greutăți materiale, obligat a servi la 2-3 parohii sărace, s'a găsit un frate cu inimă jertfitoare, care necruțând osteneala, pingelele și hainele, pe orice vreme din anul școlar trecut a catehizat, pe lângă elevii din parohia sa de sediu, încă la o școală din parohia lipsită, pe care o administra fără o altă remunerație, cercetând la ore pe cei peste una sută elevi de două ori pe săptămână cale de aproape cinci kilometri.

Protopopul propune ca acest frate întru Hristos să fie menționat într'o formă oarecare ca un exemplu de abnegație preotească, fiindcă a dat în acelaș timp cel mai bun rezultat cu elevii celor două sate catehizați de sfinția sa.

Noi știm că o laudă arhierescă ridică în mod simțitor moralul slujitorului și îl îndeamnă la menținerea efortului de jertfire. Acestui frate însă noi vrem să i asigurăm acolo cel puțin atâta recompensă materială, de care beneficiază un coleg de al său aici la șes, care nici pe departe nu are simțul datoriei față de viitorii enoriași și cetățeni ai Țării: elevii de azi.

În al doilea protopopiat se constată cu mare bucurie atașamentul unor domni învățători față de Biserică, comportându-se și astăzi ca „dacăli confesionali” de pe vremuri: conduc elevii la slujbele sf. Liturghii din Duminică și Sărbători, îi supraveghează după cuviință dând cu ei răspunsurile liturgice în ansamblu unison

și coral. Șeful tractual îi propune pe toți pentru laudă arhierescă, ceea ce s'a și făcut fără nicio rezervă.

Dacă și pe acești bravi colegi de catedră i-a încălzit acelaș foc sacru pe care l-am întâlnit la părintele cel cu două enorii și fără sesiune parohială, atunci într'adevăr merită mai mult decât o arhierescă laudă.

Al treilea părinte protopop constată în acest an rezultat mult mai slab ca în anii precedenți și cauza o bănuiește în faptul că preoții-cateheți intră la ora de Religie pe nepregătite. De cele mai multe ori nici unitatea metodică nu o știu, ci din acel „ce am avut noi pe azi” află despre ce trebuie să prelegă. Sigur că atari lecții, făcute la întâmplare, nu pot da rezultatele cerute. În concluzie propune ca în viitor organul nostru eparhial să aibă o rubrică constantă pentru lecții de model, ori cel puțin schițe de prelegeri din materialul de catehizat.

Imi amintesc că odinioară s'au publicat alături de schițele de predici și scurte prelucrări de unități metodice din învățământul religios. Mai târziu, când a apărut revista „Catehetul”, redactată de studenții Academiei Teologice, aceste lecții se puteau găsi pe paginile acestui prețios organ catehetic.

De câțiva ani s'au sistat aceste publicațiuni. Necesitatea lor este imperioasă. Fac un apel la frații cateheți să trimită în viitor schițe de lecții catehetice la redacția organului nostru „Biserica și Școala”, ca din acest material să se publice consecutiv schițe de prelegeri, ținând constant interesul preoțimei noastre față de pedagogia religioasă.

Deocamdată să rămânem pe lângă aceste constatări exprimând laude celor merituosi și îndemnând în viitor la muncă mai serioasă pe frații cari n'au dovedit zelul recerut. Nădăjdum că prin ținerea lor la curent cu publicații de lecții, ori schițe de prelegeri catehetice, se vor îndrepta.

Mantia fățarniciei

Termenul de fariseu deși n'a fost la început o noțiune de ironie și batjocură totuși, a ajuns cu timpul. Erau numiți într-o vreme vizafii acestei noțiuni, farisei cu mantie, farisei „de umeri”; adică oameni ce-și purtau faptele bune pe umeri; ca să nu treacă cumva neobservate.

Adânc înfiptă rujină mai e și fățarnicia aceasta! Am văzut copil abea înfărcat și moșneag încăruntit, prefăcut; plebeu și eugur; cântăreț și bocitor; chefllu și cerșitor, sănătos ce chluște și bolnav ce scâncește, toți, fățarnici.

Fățarnicii sunt niște deficienți. Afișează ceea ce n'au, ceea ce ar vrea să aibă. Uită-te bine la unul dintre aceștia. Ce vrea să pară, ce virtute arborează? Să știi că tocmai aceea îi lipsește.

Cel care vrea să treacă drept mare miluitor, să știi că a milui e mai greu. Cel care vrea să fie luat înaintea de mare bisericos și punctual împlinitor al rânduelilor, să știi că-i în secret, cel mai mare băgător de vlnă al oricărei scăpări din vedere a celor ce slujesc la altar, sau al celor ce au sincere efuziuni de religiozitate.

O aversă puternică de ploaie, făcu să între toată strada plimbătorilor în biserică. Preotul care tocmai predica le spuse: „E mai bine așa. Mai bine să vă faceți din biserică o umbrelă, decât o mantie. Mai bine un scut, fie chiar și pentru halnele pe care nu le vreți udate, decât să vă faceți din biserică și din cele ale ei, o mantie, pe care s'o fluturați cu ostentanțe.

Nu-i judecată mai aspră asupra fățarnicului decât aceasta: „Adevărat vă spun, că și au luat răsplata” (Mat. 6. 2).

Dela cine și-au luat-o? Dela oameni. Pentru ei a afișat; ei l-au și răsplătit. Cu o întoarcere a capului, cu o privire plină de admirație, sau cu vreo altă aprobare exprimată șgomotos. În ceruri, la Dumnezeu nu mai are ce căuta. Plata fățarnicului e „vis-à-vis”, peste drum de el, în vecini, înaintea, înapoi casei, de-a-lungul străzii; plata lui nu e departe, e împrejurul lui, pe acolo pe unde a vrut să pară interesant și grozav.

Ceva teftin de tot. Cui îi convine, să poștească. Nu trebuie mare osteneală. Pr. Gh. Perva

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PRO DOMO

Biserica — întocmai ca și Statul — este un organism a cărui tărie o dau elementele ce o compun. Conducătorii Bisericii și ai Statului trebuie să mențină în perfectă stare de sănătate aceste comunități de natură religioasă și politică. În virtutea puterii sale de legiferare, Statul este chemat ca, prin norme pozitive, să mențină echilibrul dintre instituțiunile sale de bază și să garanteze ordinea și armonia socială. Recunoscând în Biserică o instituțiune divină care luptă pentru desăvârșirea morală a omului, Statul va trebui să-i asigure acesteia o libertate deplină în cadrul unei autonomii reale și indiscutabile care nu admite decât un singur corectiv, acela de a nu submina ordinea de drept. Numai astfel Biserica va putea să-și îndeplinească misiunea sa în lume.

O constatare de ultim moment motivează rândurile de față. Cu câțiva ani în urmă, într-o parohie din eparhia noastră, o tânără de origine etnică germană trece dela romano-catolici la cultul creștin ortodox. Se cunoaște mecanismul acestor treceri religioase. O persoană care voiește să-și schimbe confesiunea se prezintă cu doi martori înaintea ofițerului de stare civilă și își manifestă dorința de a trece la un cult oarecare, recunoscut de lege. Dacă în termen de 30 zile persoana respectivă nu revine asupra

declarațiunii sale, procesul-verbal încheiat în cauză, îmbracă formă definitivă, ofițerul stării civile fiind obligat să comunice faptul șefului cultului dela care se face trecerea și celui al confesiunii la care se face trecerea. Așa s'a procedat și în cazul susmenționat. În cursul timpului, tânăra se căsătorește cu un Român, de confesiune romano-catolică. Nu peste multă vreme, persoana de care ne ocupăm revine asupra declarației sale și se reîntoarce la sânul Bisericii romane. Preotul ortodox este încunoștiințat despre acest fapt și se vede lipsit de un enoriaș al cărui oportunism s'a dovedit fără puțință de tăgadă. Trecerea persoanei respective la cultul creștin ortodox era motivată nu de vreo convingere oarecare, ci făcută numai cu scopul de a evita unele primejdii și neplăceri iminente. Trecând furtuna, statu-quo-ul s'a restabilit și preotul ortodox se vede lipsit de un suflet care nu i-a inspirat încredere și pentru întoarcerea căruia la cultul originar nu simte decât o firească ușurare.

Dela un prieten am aflat recent că într-o capitală europeană acum câțiva ani câteva sute și chiar mii de membri ai unui cult religios asaltau clerul unei biserici cu cereri de trecere la catolicism. Motivul era că o furtună plana asupra celor ce solicitau

stăruitor favorul de a fi primiți în sânul Bisericii române. A trecut furtuna. Apele s'au liniștit. Neofiții au revenit la fâgașul credinței lor originare. Ce a câștigat Biserica din aceste schimbări de confesiune, lipsite total de convingere și bazate numai pe interese momentane?

Revine Bisericii și clerului datoria de a face cunoscut *urbi et orbi* că credința nu este un articol de comerț care ar putea fi negociat cu scopuri de câștig la bursa neagră. Ortodoxia nu trăiește din prozelitism și nici nu luptă pentru el. Nu numărul importă în Ortodoxie, ci calitatea, acea operă de zidire duhovnicească în adâncime. Omul nou nu poate deveni o realitate prin simple manifestări formale, ci prin însușirea adevărilor de credință a căror împlinire și practicare nu cunoaște nici frică, nici îndoielă, nici rezervă.

O observațiune se impune ca să dovedim că *Legea pentru Regimul general al Cultelor din 1928*, care reglementează între altele și statutul juridic al schimbărilor de confesiune, nu dă Bisericii libertate deplină într-o problemă atât de delicată ca aceasta care formează obiectul preocupărilor noastre. Dacă Statul ia măsuri împotriva elementelor care se strecoară dinafară înăuntrul granițelor sale, expulzând pe heimatloși și pe indezirabili, acordând cu multă prudență cetățenia numai persoanelor care-i inspiră încredere, pentru că biserica este lipsită de acest drept?

Naționalitatea sau cetățenia este problemă de afecțiune sufletească. Nu poate deveni cineva membru al unui organism social dacă nu are un atașament față de comunitatea în care vrea să intre. Biserica este o cetate spirituală, un organism viu care unește pe toți acei ce cred și mărturisesc aceeași credință. Este îndeobște cunoscut că intrarea în primele comunități creștine era condiționată de o catehizare prealabilă, menită a da celor de curând convertiți elementele de bază ale credinței creștine și numai după ce solicitantul dovedea o temeinică și aprofundată cunoaștere a învățăturilor dumnezeiești era primit ca membru al Bisericii lui Iisus Christos.

Potrivit *Legii pentru Regimul general al Cultelor din 1928* preotul se vede obligat a primi în sânul Bisericii, persoane al căror trecut și intenții nu le-a putut ispiti, pe care nu le cunoaște și care nu prezintă suficiente garanții morale. Sub imperiul legii amintite intră în Biserică cine vrea și rămâne cât timp îi convine. Cu alte cuvinte: până trece pericolul sau până interesul urmărit începe să piardă din actualitate. În acest caz, schimbarea de confesiune, lipsită de convingere, rămâne un simplu drept de azil atât de practicat în antichitate și menținut și azi ca instituțiune juridică de drept internațional public. Va spune cineva că nu e bine să pătrundem în forul intern al omului ca să nu călcăm în picioare acel adagiu roman: *De internis non iudicat praetor*.

Dar, vom răspunde noi: Biserica își exercită influența asupra factorului religios-moral și spiritul constituie obiectul primordial al preocupărilor sale. Cine ne-ar putea opri să luăm măsurile necesare, menite a zădărnici profanarea tezaurului nostru de credință și introducerea calului troian în cetatea noastră spirituală? Dacă Statul își rezervă sieși un drept pe care-l găsim conform cu normele dreptului internațional și cu ordinea firească a lucrurilor, pentru ce nu se recunoaște și Bisericii această facultate?

Problema naționalității a devenit de mult o problemă de drept internațional privat și Statele își rezolvă prin acorduri *bi* sau *plurilaterale* conflictele de legi menite a da o deslegare firească și echitabilă problemei naționalității. Statul împiedecă pătrunderea pe teritoriul său a elementelor dubioase cari nu-i inspiră încredere, iar în cazul de anexiune de teritorii, acordă — prin acele termene de opțiune de unu, doi sau mai mulți ani, — posibilitate tuturor acelor a căror inimă nu bate în acord cu aspirațiile sale, să opteze pentru o cetățenie străină conformă cu natura intimă a sufletului lor. Prin naționalitate se obține indigenatul; iar prin schimbarea de confesiune calitatea de membru al Bisericii lui Christos. Biserica fiind suverană în rezolvarea agendelor sale, trebuie să presupunem că are facultatea de a se mișca liber în limitele admise de dreptul canonic, acel ansamblu de norme care guvernează viața Bisericii.

În concluzie, vom preciza că *Legea pentru Regimul general al Cultelor din 1928* ar trebui modificată în sensul ca schimbarea de confesiune să fie condiționată de o prealabilă cunoaștere a solicitantului de către preotul la care urmează a se face trecerea, modalitate prin care oportunitatea și cameleonismul religios poate fi evitat din bună vreme.

Pledăm pentru acest drept al Bisericii pentru că prin aceasta dumnezeescul așezământ să fie pus pe picior de egalitate cu Statul și astfel să-și poată îndeplini opera de îndumnezeire a omului.

Pr. Dr. Gh. Lupșa

„...Cu vreme și fără de vreme...”

Cetind ultimele articole în revista noastră oficială „Biserica și Școala”, a *părintelui B. „Replca Starețului Zosima”* și a *părintelui T. „Propovăduște cuvântul...”*, am simțit glasul chemării pentru preoții tineri, cari sunt puși în fața grelei răspunderi de a păstori singuri turma ce le-a fost încredințată. Cu cât această sarcină este mai dificilă și mai serioasă, cu atât va fi mai dulce în conștiința noastră mulțumirea biruinței, dacă vom ști să o purtăm cu bine până în sfârșit.

Niciodată ochii credincioșilor, ca și ai dușmanilor Bisericii noastre, n'au fost îndreptați cu mai multă atențiune asupra preoției ca azi. Conducătorii noștri spirituali, vlădicii noștri însăși, își pun toată nădejdea în păstoria noastră.

Invățături noi nu trebuie să propagăm, ci felul propagării să fie nou, intensificat și acomodat vremurilor. Invățăturile de credință ale Mântuitorului sunt atât de sublimе, iar principiile moralei creștine atât de curate, încât acestea, odată sădite în suflete, nu vor putea fi întunecate, nici măcar umbrite, de nicio altă învățătură nouă.

Preoții tineri sunt lipsiți de experiență, însă această lacună poate și trebuie să fie înlocuită cu avântul tineresc, sprinteneala gândirii, oportunitatea acțiunilor și bogăția pildelor alese, așa cum sfătuește Sf. Apostol Pavel pe Timotei: *Pentruca „nimeni să nu defăimeze tineretele tale, te fă pildă credincioșilor cu cuvântul, cu fapta (petrecerea), cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția“* (I. Tim. 4,12).

Pregătirea intelectuală și cunoașterea disciplinelor teologice le avem azi toți preoții, chiar și cei mai slabi clasificați, întrecându-i cu mult pe înaintașii noștri, din trecutul mai îndepărtat, cari, de multe ori, se deosebeau de ceilalți credincioși numai prin Sf. Taină a Preoției. Cu toate acestea, prin dragostea, perseverența și zelul lor, ei ne-au întrecut pe noi, păstorind cu mai mult tact și mai bun rezultat, turma încredințată lor. Cunoașterea temeinică a învățăturilor nu înseamnă și garanția absolută a aplicării lor. Și legiuitorul, care s'a apropiat de Mântuitorul Christos, cunoștea poruncile legii, însă pentru ca să se mântuiască i-a mai lipsit aplicarea lor (Luca 10,28). Iată pentru ce și înaintașii noștri bătrâni, deși n'au avut multă carte, au avut însă fericită parte „de răspuns bun“ în fața dreptului Judecător, fiindcă ne-au lăsat nouă o bogată moștenire huhovnicească.

Toată lumea se plânge, că trăim azi timpuri excepțional de grele. Într'adevăr convulsiiunile războiului au turburat profund liniștea spirituală a lumii. Și e natural, ca această tălăuzire continuă să amenințe și corabla Bisericii și să-i periclitizeze plutirea liniștită pe infinitul ocean al timpului. Vremuri furtunoase a mai trăit, însă, Biserica și era doar în plăpânda stare embrionară. Se știe, care era spiritul lumii păgâne la venirea Mântuitorului și mai apoi, în continuare, în timpul crudelor prigoniri. Duhul evangheliei a avut să lupte cu filosofia veche păgână, și cu o morală șubredă, care a făcut să lungească societatea omenească în prăpastia celui mai deșănțat mercantilism, lipsit de orice brumă spirituală. Cu toate aceste impedimente serioase, zelul apostolic și credința puternică a primilor creștini au învins până la urmă, consolidând temeinic poziția Bisericii.

E adevărat, că armele cu cari luptă azi ereticii și indiferenții contemporani sunt cu mult mai abile

decât în trecut și primejdia pentru Biserică este foarte mare, deși atacurile nu sunt deslănțuite pe față, însă dacă li se va opune zelul înaintașilor „cu vreme și fără de vreme“ și cu aleasă iscusință ele se vor dovedi complet neputincioase. De aceea trebuie „să nu dormim... ci să priveghem și să fim treji“ (I. Tesa'oniceni 5,6), căci părerea lumii despre noi se poate ceti pe fețele lor. Unul te privește cu indiferență, altul cu dispreț, altul chiar cu ură, altul cu compătimire și numai câte unul cu respect. Când simți toate aceste săgeți și te ști nevinovat, trebuie să te cutremuri și să faci promisiune în fața lui Dumnezeu, că vei depune tot efortul tineretelor tale pentru Christos și evanghelia Lui.

Apelul Episcopilor noștri de astăzi înseamnă strigătul de alarmă al Bisericii, iar neascultarea lui va fi mâine urletul nostru de disperare și groază. Activitatea noastră nu poate fi redusă, numai strict la săvârșirea conștiințioasă a slujbelor dumnezeiești, așa cum o doresc contrarii Bisericii, „căci trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu, decât de oameni“ (Fapte 5,29). A sluji Sf. Altar nu înseamnă să îndeplinim numai trebuințele sufletești ale credincioșilor fiindcă aceasta ar fi o activitate prea seacă și tot odată o sălbănoagă pasivitate întru apărarea credinței lor. Dacă preotul va rămâne numai la Altar, mărșălinindu-se doar la săvârșirea slujbelor dumnezeiești, neglijind cu totul celelalte îndatoriri pastorale, atunci nu va fi un păstor bun, ci un năimit și peste câteva generații nu vom mai avea altare, la care să slujim.

Un profesor universitar spunea odată studenților săi că, pentru a înainta, de multe ori e nevoie, să ne întoarcem privirile înapoi și să consultăm trecutul. Nici odată acest sfat nu s'a potrivit mai bine ca azi și nimănui mai bine ca nouă preoților tineri. Să privim la lupta dusă de înaintașii noștri, cari ne-au întrecut în credință și în zel și să le continuăm exemplul.

Prin acțiunea noastră să producem un revirement în sufletele credincioșilor, cari dela noi așteaptă să-i conducem la mântuire. Să fim treji în toate locurile și să ne facem datoria pe deplin, învățându-i, păzindu-i, sau „certându-i cu asprime ca să fie sănătoși în credință“ (Tit 1,13). Să muncim cu multă grijă pentru cele bune nu numai în fuța lui Dumnezeu, ci și în fața oamenilor (II Cor. 8,21), așteptând cu nădejde slava lui Dumnezeu (Rom. 5,2) ca să putem răspunde la judecată: Doamne „dintr'aceia pe care mi i-ai dat mie, n'am pierdut niciunul“ (Ioan 18,9).

Preot T. Șiclovan

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI foaia creștinului ortodox „CALEA MANTUIRII“. Ea vă deschide ochii și inima ca să înțelegeți și să urmați cuvântul adevărului creștin, legea Evangheliei, glasul Bisericii lui Hristos.

Despre ce să predicăm ?

Duminica a cincea după Rusalii, despre:

INTRISTAREA GADARENILOR.

Evanghelia despre vindecarea îndrăciților din laturea Gherghesenilor sau a Gadarenilor, cum se mai zice, se citește de două ori în fiecare an. Odată după Matei în Duminica aceasta și a doua oară după Luca în Duminica a douăzeci și treia după Rusalii. Deosebirea între cele două istorisiri: a lui Matei și Luca sunt cu totul neînsemnate, căci toată deosebirea stă în faptul că Luca istorisește în mai multe cuvinte, iar Matei în mai puține. Dacă nu este deosebire și totuși se citește de două ori despre întâmplarea Gadarenilor, trebuie să înțelegem că Biserica are un scop deosebit cu cele două citiri. Scopul este întâi deosebita stăruință a Bisericii de a ne atrage luarea aminte asupra cuprinsului din Evanghelie, apoi să ne facă să înțelegem și să primim adevărul ce se desprinde cu privire la cei îndrăciți, la legiunea de demoni de care erau stăpâniți și mai ales la întristarea Gadarenilor. De astădată ne oprim numai la frica și întristarea Gadarenilor. Sfânta Evanghelie spune: *Și iată toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Iisus și văzându-l, l-au rugat să treacă din hotarele lor. (Matei 8,34)*

În ținutul Gadarenilor erau cei doi îndrăciți, pe care-i legau în lanțuri și ei sfărmau legăturile și alergau în goană prin pustie, printre mormintele vechi, prin peșterile pline de oase. Din pricina lor însă nu erau întristați Gadarenii, nici nu le-a fost frică de ei și, dar nici milă n'au simțit față de nenorociți. S'au obișnuit cu cei îndrăciți, cum se obișnuiesc unii cu murdăria, alții cu lenea, cu beția sau cu alte păcate. Cei îndrăciți au venit să întâmpine pe Hristos și duhurile rele din ei vorbeau cu Domnul, dar păzitorii dela turma de porci n'au găsit să le fie frică sau să se întristeze.

Când însă turma de porci s'a repezit de pe țărmul înalt în mare, păzitorii au fost cuprinși de spaimă și au fugit să spună celor din sate și din cetate toate cele ce s'au întâmplat. Abia acum i-au cuprins spaima și întristarea și pe cei din sate și din cetate. Porcii lor înnecați în mare! Două mii de porci! Le era frică, nu cumva demonii scoși din cei care fuseseră bolnavi, să le facă și alte pagube în dobitoace și în moșii. Sfântul Evanghelist Luca scrie mai pe larg (8,37): *Și l-a rugat toată mulțimea, să se ducă dela ei, că erau cuprinși de frică mare. Se vede, că li se părea și o mare nedreptate, să faci să li se arunce în apă atâtea scumpe de porci. Cuprinși de atâtea spaimă se vedeau puși să aleagă: Să mai*

rămâie Hristos la ei și să mai aibă atâtea pagubă, sau să plece? Alegerea a fost făcută: Să plece dela ei cel ce le-a pricinuit spaima, întristarea și paguba.

Hristos Domnul a plecat dela ei. Le-a lăsat însă pe cei vindecați, ca ei, liniștiți și cumiți cum erau acum, să spună câte le-a făcut lor Dumnezeu. Să le fi spus aceștia oare, că pentru mântuirea unui suflet nu e prea mare prețul celor douămii de porci? Să le fi spus oare, că prin pierderea porcilor ei au dobândit scăparea de sub puterea duhurilor necurate?

Dealungul veacurilor s'au găsit și conducători de popoare, cari au știut să prețuiască sufletul mai presus de bogății. Așa este scris despre regele Buerebista al Dacilor, că a călătorit prin țară, împreună cu marele preot Deceneu și văzând starea foarte căzută a oamenilor din cauza beției, la stăruința preotului, a dat regele porunca să fie stărpite toate viile din țară. Viile totdeauna au fost socotite între marile bogății ale țărilor. Cu stărpirea lor însă, poporul a fost smuls din mocirla beției.

Lumea se leagă de cele pământești și iubește bogăția, pentru că prin bogăție poate să câștige toată legiunea de plăceri, fără să vadă primejdia legiunilor de dhuri necurate. Mai mulți ocași erau duși pe jos mai multe zile în șir. Iarna era în prag, bătea un vânt și aducea o zăpadă rară. Ocașii erau îmbrăcați subțire. La un popas au fost duși în niște clădiri mari, dar nefcälzite. Câțiva ocași au văzut că în apropiere era o grămadă întinsă de gunoi, care aburea. S'au apropiat și au călcat pe gunoiu. Era cald și ocașii au mai făcut câțiva pași, apoi și-au săpat bărloage ca niște albi, s'au culcat în ele și s'au acoperit cu gunoiu. Ceialți, care cum prindea de veste, se strecurau din clădirea rece și se îngropau în gunoiu. Într'un târziu au fost văzuți doi ocași din casa vecină de către un inginer. Acesta a fugit să le spună să părăsească gunoiul, că era plin de otrăvuri dela o fabrică ce și arunca acolo gunoaiete. Au sărit unii din gunoiu, alții erau năcuți și nu se puteau ridica, iar cei dintâi erau morți. În frig e o plăcere căldura și bieții oameni de dragul plăcerii s'au îngropat în gunoiu. Vieța ne duce pe lângă atâtea grămezi de gunoaie ce aburează și se imbie. Ferice de cel ce se poate stăpâni. Cât ar fi de bine dacă ar înlătura cineva gunoaiete vieții din calea vederii noastre. Mântuitorul a jertfit porcii Gadarenilor de dragul celor două suflete, dar cu aceasta a înlăturat și din calea Gadarenilor un gunoiu de plăceri.

Sunt unii care din cauza hranei prea bogate au prea mult și prea încărcat sânge. Doctorii îi

sfătuiesc pe unii ca aceștia să-și lase sânge. Alții, mai buni, caută pe la spitale bolnavi, cui ar putea să dea din sângele lor. Din sângele lor prea bogat se fac transfuziuni în sângele prea puțin al bolnavilor.

Dar și din bogăția prea mare trebuie să se facă o oarecare transfuziune. Sângele prea mult aduce moarte, dar averea prea mare e tot o primejdie a vieții sufletești. Cum se poate face o astfel de transfuziune ?

O creștină întreba : Cui trebuie să dăruiesc ceva pentru fericirea noastră ? Peste o jumătate de ceas creștina și preotul au fost la o văduvă din războiu cu doi orfani. Le-au dus făină și untdelemn. Biata văduvă fi mulțumea : Să vă răsplătească Dumnezeu.

Un inginer zicea : Părinte, am lucrat mult și am câștigat frumos. Te rog să dai banii aceștia unei familii cu copii mulți. Inginerul a fost dus și el să dea însuși banii. A stat puțin de vorbă cu cei din familie și mereu lăcrima inginerul. La despărțire a zis către preot : Nu știu să fi plâns decât în copilărie, dar nici n'am știut cât e de înălțător un plâns ca acesta, nu de întristare, ci de bucurie.

Am spus că întâmplarea din ținutul Gadarenilor se cetește în două Dumineci de peste an, ca să ne atragă luarea aminte în chip deosebit, că cei cu prea multe bogății trebuie să jertfească din bogății ca să poată avea pe Hristos în casele lor, în inimile lor.

Gadarenii au rugat pe Iisus să plece dela ei, de teama că vor avea și alte pagube. Noi să rugăm pe Hristos Mântuitorul să rămâie cu noi, neîncetat să putem da din câștigul nostru, din bunurile noastre, ajutând pe cei flămânzi și goi.

F. C.

Informațiuni

■ **Vizită arhierescă.** În ziua de 22 Iunie a. c. Prea S. Sa Andrei însoțit de părintele revizor C. Iacob și șeful contabil Gh. Șulea dela Episcopie a vizitat Schitul Sf. Gheorghe. La ora 10 a. m. P. S. Sa a asistat la Sf. Liturghie.

După masă în aceeași zi a făcut o vizită canonică în parohia Cladova. Aci preotul Mihai Pavel, împreună cu toți credincioșii săi s'au strâns în jurul P. S. Sale, manifestând mare bucurie de vizita P. S. Sale.

După ce P. S. Sa a vizitat casa parohială, a plecat la biserică, unde a săvârșit o rugăciune și a predicat, îndemnând poporul să aducă rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu, pentru binefacerile Sale revărsate asupra câmpului, care este foarte frumos.

După aceea a mai vizitat parohia. Barațca, unde

a fost întâmpinat de preotul Pavel Dumitru, întretinându-se cu credincioșii parohiei, dându-le mai multe sfaturi arhieresti. Aci a mai vizitat capela, care este în curs de construcție.

■ **Corul „Armonia“ la Covăsint.** Duminecă 22 Iunie a. c., parohia Covăsint a avut o aleasă sărbătoare, prilejuită de vizita corului „Armonia“ din Arad. La ora 9 cu un tramvai special, au sosit membrii corului în frunte cu dl Dr. Al Stoenescu, președinte și dl prof. Ioan Lipovan, dirijorul corului. Au fost primiți la Casa Culturală de către cei trei preoți din loc, însoțiți de celelalte autorități comunale.

La ora 10 s'a început sf. Liturghie, servită în sobor de preoții : prof. N. Bâru, I. Terebenț, Gh. Balta și T. Magoș, răspunsurile fiind date de corul „Armonia“. La priceasnă a predicat cu mult elan Pr. Tr. Magoș. La sfârșitul sf. Liturghii, din inițiativa preoților locali, s'a ridicat un parastas pentru pomenirea mult regretatului lor profesor de cântare bisericească, Atanasie Lipovan, fondator, dirijor, și părinte al actualului dirijor al corului Armonia. La parastas corul a fost condus de dl Traian Balta, absolvent de Teologie. Pr. Gheorghe Balta, în cuvinte înduioșătoare, a evocat figura neîntrecutului cântăreț, cel mai autentic și mai fidel interpret al cântării noastre bisericești.

După terminarea serviciului divin a urmat o masă comună în sala de conferințe a Casei Culturale.

La ora 17 în spațioasa sală de spectacole a Casei Cult., corul a dat un reușit concert compus din muzică bisericească, populară, patriotică de : Muzicescu, Porumbescu, Vidu, Chirescu, At. Lipovan, Dima, T. Popovici, S. Niculescu.

Atât la Sf. Biserică cât și după masă la Casa Culturală a participat un public numeros care a rămas adânc impresionat de frumoasele acorduri ale corului, condus cu atâta măiestrie de dl prof. I. Lipovan.

Este de remarcat gestul creștinesc și românesc al d-lui R. Costa care a suportat în mare măsură cheltuielile materiale împreună cu această manifestație. Entuziasmat de însuflețirea corului și a covăsintenilor, dl R. Costa, subscris suma de 10 milioane lei pe seama acestui cor.

Această frumoasă manifestație, prin cuvântul de mult mire al păr. Balta, căruia îi răspunde președintele corului. — a luat sfârșit într'o atmosferă de înfrățire și de adevărată sărbătoare.

■ **La examenul de calificare preoțescă,** ținut în 25 Iunie a. c. sub președinția P. S. Părintelui Episcop Andrei, s'au prezentat și au fost declarați admiși următorii :

Cu nota *foarte bine* : Ioan Blaj, Ilie Crișan, Traian Balta, Dumitru Emandi,

Cu nota *bine* : Alexandru Olah, Viorel Câmpean și Aurel Tomescu.

La examenul de promovare ținut la aceeaș dată, preotul Ioan Ageu din Voivodeni a fost promovat cu nota *foarte bine*.

■ **Treceri la Ortodoxie.** În parohia Camna păstorită de colaboratorul nostru, preotul Mircea Munteanu, au avut loc de curând următoarele treceri la dreapta credință: Dela bapțiști: Iuliana Stana Jigovan și Ilie Jigovan.

Dela groco-catolici; Pascu Brâncoveanu, Iacob Stoica și Teodor Pantea.

Nr. 2102—1947.

Comunicat

La Școala Normală ort. rom. „Dimitrie Țichindeal” din Arad sunt vacante următoarele catedre: 1. limba română catedra Nr. 1; 2. limba română cat. Nr. 2; 3. științe pedagogice cat. Nr. 2; 4. igiena și medicina; 5. muzica și violina.

Ocuparea catedrelor vacante se face în condițiunile art. 12 din legea asupra raporturilor dintre școlile confesionale române și Ministerul Educației Naționale publicată în Mon. Of. Nr. 189 din 27 Aug. 1929 și dispozițiunilor legii învățământului secundar, școala bucurându-se de toate drepturile conferite prin legi școalelor secundare similare ale Statului. Cererile pentru ocuparea catedrelor de mai sus, însoțite de certificate de studii și de serviciu, extras de botez (concurrentul trebuie să fie de religie ortodoxă), declarație că nu a cerut o altă catedră în învățământul secundar, respectiv că renunță la orice altă numire care ar fi cerut-o anterior, se vor înainta Episcopiei ort. rom. a Aradului până la data de 25 Iulie, 1947.

Arad din Șed. Cons. Eparh. ținută la 10 Iunie 1947.

† ANDREI
Episcop.

Ic. Stavr. Caius Turicu
consilier referent eparhial.

Episcopia Ortodoxă Română a Aradului

Nr. 949—1947.

Comunicat

(Continuare)

263. Andrei Nica, preot parohia Curtici IV, Arad clasa de numire 9, vechime 23 ani, clasa de încadrare 20, coeficient de clasă 1,95, coeficient de funcție 2,0, categ. II, salar 270.300 lei.

264. Iulian Nicoară, preot, parohia Mănăstirea Hodoș-Bodrog, Arad, clasa de numire 9, vechime 12 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70,

coeficient de funcție 2,00, categ. III, salar 190.400 lei.

265. Cornel Oprea, preot, parohia Mănăstirea Hodoș-Bodrog, Arad, clasa de numire 5, vechime 4 ani, clasa de încadrare 7, coeficient de clasă 1,30, coeficient defuncție 2,00, categ. III, salar 145.600 lei.

266. Joasaf Mărzencu preot, parohia Mănăstirea Hodoș-Bodrog, Arad, clasa de numire 2, vechime 4 ani, clasa de încadrare 4, coeficient de clasă 1,15, coeficient de funcțiune 2,00, categ. III, salar 128.800 lei.

267. Sever Brânda preot, parohia Ecica Jugoslavia, clasa de numire 9, vechimea 13 ani, clasa de încadrare 15, coeficient de clasă 1,70, coeficient de funcție 2,0, categ. III, salar 209.400 lei.

268. Teodor Frențiu, preot, parohia Iancahid Iugoslavia, clasa de numire 9, vechime 10 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 203.300 lei.

269. Gherasim Andru, preot, protopop, parohia Sarcea Iugoslavia, clasa de numire 9, vechime 32 ani, clasa de încadrare 25, coeficient de clasă 2,20 coeficient de funcție 2,20, categ. III salar 271.000 lei.

270. Ioan Farca, preot, parohia Toracul Mare, Iugoslavia, clasa de numire 9, vechime 11 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III salar 203.300 lei.

271. Ioan Baloș, preot, parohia Toracul Mic, Iugoslavia, clasa de numire 9, vechime 11 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III salar 203.300 lei.

272. Ioan Magdu, preot, parohia Batania Ungaria, clasa de numire 9, vechime 11 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 203.300 lei.

273. Ștefan Cordoș, preot, parohia Bichiș Ungaria clasa de numire 9, vechimea 15 ani, clasa de încadrare 16, coeficient de clasă 1,75, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 215.600 lei.

274. Gheorghe Botău, preot, parohia Giula Ungaria, clasa de numire 8, vechime 17 ani, clasa de încadrare 16, coeficient de clasă 1,75, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 215.600 lei.

275. Toma Ungureanu preot, protopop, Buda-pesta, Ungaria, clasa de numire 7, vechime 22 ani, clasa de încadrare 18, coeficient de clasă 1,85, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 227.900 lei.

276. Mladin Luțai, preot, parohia Cenad, Ungaria, clasa de numire 9, vechime 9 ani, clasa de încadrare 13, coeficient de clasă 1,60, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 197.100 lei.

277. Petru Mișcuța preot, parohia Chitighaz II, Ungaria, clasa de numire 9, vechimea 19 ani, clasa de încadrare 18, coeficient de clasă 1,85, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 227.900 lei.

278. Ioan Borza preot, parohia Chitighaz I, Ungaria, clasa de numire 9, vechime 19 ani, clasa de încadrare 18, coeficient de clasă 1,85, coeficient de

funcție 2,20, categ. III, salar 227.900 lei.

279. Gheorghe Negru preot, parohia Giula Mare I, Ungaria, clasa de numire 9, vechimea 11 ani, clasa de încadrare 14, coeficient de clasă 1,65, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 203.300 lei

280. Dimitrie Săbău, preot, protopop parohia Giula Mare II, Ungaria, clasa de numire 9, vechime 19 ani, clasa de încadrare 18, coeficient de clasă 1,85, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 227.900 lei.

281. Dr. Petru Măndruțau, preot, parohia Giula Mică, Ungaria, clasa de numire 9, vechime 16 ani, clasa de încadrare 17, coeficient de clasă 1,80, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 221.800 lei.

282. Florea Duma, preot, parohia Pusta Meghiaș Ungaria, clasa de numire 5, vechime 2 ani, clasa de încadrare 6, coeficient de clasă 1,25, coeficient de funcție 2,20, categ. III, salar 154.000 lei.

283. Pavel Vesa, cântăreț, parohia Arad-Gai, Arad, clasa de numire 3, vechimea 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. I, salar 117.600 lei.

284. Ioan Robu, cântăreț parohia Arad-Grădiște Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. I, salar 117.600 lei.

285. Ioan Misarăș cântăreț parohia Arad-Mică-laca Nouă, Arad, clasa de numire 4, vechime 4 ani, clasa de încadrare 6, coeficient de clasă 1,25, coeficient de funcție 1,40, categ. I, salar 122.500 lei.

286. Const. Indricău, cântăreț, parohia Arad-Șega Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. I, salar 117.600 lei.

287. Teodor Bilaus, cântăreț parohia Penitenciarul Arad, clasa de numire 3, vechime 9 ani, clasa de încadrare 7, coeficient de clasă 1,30, coeficient de funcție 1,40, categ. I, salar 127.400 lei.

288. Gheorghe Neamțu, cântăreț, parohia Ineu Colonia, Arad, clasa de numire 3, vechime 3 ani, clasa de încadrare 4, coeficient de clasă 1,15, coeficient de funcție 1,40, categ. II, salar 90.200 lei.

289. Trăian Totorean, cântăreț parohia Nădlac, Arad, clasa de numire 3, vechime 3 ani, clasa de încadrare 4, coeficient de clasă 1,15, coeficient de funcție 1,40, categ. II, salar 101.400 lei.

290. Dimitrie Cuzman, cântăreț, parohia Pecica Arad, clasa de numire 9, vechime 4 ani, clasa de încadrare 11, coeficient de clasă 1,50, coeficient de funcție 2,00, categ. II, salar 189.000 lei.

291. Pavel Ciocondar, cântăreț, parohia Galșa, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III, salar 94.100 lei.

292. Petru Popovici, cântăreț parohia Conop Arad clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încad-

rare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III, salar 94.100 lei.

293. Ștefan Moțiu, cântăreț parohia Grăniceri, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III, salar 94.100 lei.

294. Nicolae Rotar, cântăreț parohia Iratoșul Arad, clasa de numire 4, vechimea 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III, salar 94.100 lei.

295. Ioan Duma, cântăreț, parohia Mănerău, Arad, clasa de numire 3, vechime 3 ani, clasa de încadrare 4, coeficient de clasă 1,15, coeficient de funcție 1,40, categ. III, salar 90.200 lei.

296. Nicodim Scolnic cântăreț, Mănăstirea Hodoș Bodrog, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 an, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

297. Simion Holban, cântăreț, parohia Mănăstirea Hodoș Bodrog Arad, clasa de numire 2, vechime 1 an, clasa de încadrare 2, coeficient de clasă 1,05, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 82.300 lei.

298. Petru Bărbuța cântăreț, parohia Nădab, Arad clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

299. Gheorghe Șirian, cântăreț, parohia Păuliș, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

300. Ioachim Drăgoi, cântăreț, parohia Seliște Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

301. Ioan Sida, cântăreț parohia Sebiș Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

302. Dimitrie Fitărau, cântăreț parohia Șetin, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

303. Gheorghe Vidican, cântăreț parohia Semlac, Arad clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

304. Gavriil Chirilă, cântăreț parohia Socodor Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.

305. Teodor Faur, cântăreț parohia Somoșcheș, Arad, clasa de numire 3, vechime 4 ani, clasa de încadrare 5, coeficient de clasă 1,20, coeficient de funcție 1,40, categ. III salar 94.100 lei.